

DECIZIA nr.863/27.11.2015
privind solutionarea contestatiei formulata de
X,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. 68927/24.08.2015

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Fiscala pentru Contribuabili Nerezidenti cu adresa nr. X/24.08.2015, inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. X/24.08.2015 cu privire la contestatia depusa de catre **X**, cu sediul in X X, X X, Germania.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta la data de 10.08.2015 si inregistrata la organul fiscal sub nr. X/17.08.2015, il constituie decizia de rambursare a T.V.A. pentru persoanele impozabile nestabilite in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene nr. X/22.06.2015, comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de 09.07.2015, prin care s-a respins la rambursare T.V.A. in suma de **X lei** si s-a aprobat la rambursare T.V.A in suma de X lei.

Persoana nerezidenta contesta T.V.A. respinsa la rambursare in suma de **X lei**.

Avand in vedere dispozitiile art. 23 alin. (2) din Directiva 2008/9/CE din data de 12 februarie 2008 si constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. b) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **X**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin decizia de rambursare a T.V.A. pentru persoanele impozabile nestabilite in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene nr. X/22.06.2015, organele de specialitate din cadrul Administratiei Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenti au respins la rambursare T.V.A. in suma de X lei, solicitata de catre **X** din Germania, prin cererea inregistrata sub nr. X/07.10.2014 pentru perioada 01.01.2013-31.12.2013.

II. Prin adresa inregistrata la Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti sub nr. X/17.08.2015, contribuabilul nerezident **X** contesta Decizia de rambursare a T.V.A. pentru persoanele impozabile nestabilite in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene nr. X/22.06.2015, prin care a fost respinsa la rambursare T.V.A. in cuantum de X lei, invocand in sustinere faptul ca piesele au fost montate pe autoutilitara inmatriculata in Germania si ca au parasit teritoriul Romaniei.

In concluzie, persoana nerezidenta contesta T.V.A. respinsa la rambursare in suma de X lei aferenta pieselor de schimb.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile persoanei nerezidente contestatoare, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca persoana nerezidenta are dreptul la rambursarea T.V.A. in suma de X lei, in conditiile in care argumentele si documentele

depuse in sustinerea contestatiei nu sunt de natura sa modifice constatările organului fiscal.

In fapt, X a solicitat rambursarea T.V.A. in suma de X lei prin cererea inregistrata sub nr. X/07.10.2015, pentru perioada 01.01.2013-31.12.2013, potrivit art. 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

Prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata pentru persoanele impozabile nestabilite in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene nr. X/22.06.2015, organele fiscale din cadrul Administratiei Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenti au aprobat la rambursare T.V.A. in suma de X lei si au respins la rambursare T.V.A. in suma de X lei, pentru facturile inregistrate la pozitiile nr.1 si nr.2 din lista operatiunilor anexate la cererea de rambursare care reprezinta servicii de reparatii (manopera si piese), deoarece serviciile nu au locul prestarii in Romania, ci la sediul beneficiarului, furnizorul roman le-a facturat eronat cu T.V.A. si, in consecinta, taxa facturata eronat nu se ramburseaza.

Prin adresa nr. X/18.02.2015 (transmisa prin e-mail in data de 03.03.2015) s-a solicitat persoanei nerezidente prezentarea urmatoarelor documente: documentul in scris la pozitia nr.1 anexat la cererea de rambursare si care este cuprins in lista operatiunilor pentru care se solicita rambursarea T.V.A. si daca este cazul explicatii si contracte pentru acest document.

Persoana nerezidenta a raspuns cererii de informatii suplimentare nr. X/18.02.2015 si a transmis documentul solicitat in scris la pozitia nr.1 in lista operatiunilor pentru care se solicita rambursarea T.V.A.

Prin contestatia formulata X din Germania contesta T.V.A. respinsa la rambursare in suma de X lei aferenta pieselor de schimb.

In drept, in conformitate cu dispozitiile art. 147² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si pct. 49 din Normele metodologice de aplicare aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare:

Codul fiscal:

"Art. 147². - (1) In conditiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă nestabilă în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii, efectuate în România; [...]"

Norme metodologice:

"49. (1) În baza art. 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal orice persoană impozabilă nestabilă în România, dar stabilită în alt stat membru poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 153 din Codul fiscal;

c) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c) - m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

(2) Nu se rambursează:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;

b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 143, 144 și 144¹ din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adăugată facturată agenților de turism, inclusiv a tur-operatorilor, care aplică regimul special de taxă, conform echivalentului din alt stat membru al art. 152¹ din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile art. 147¹ din Codul fiscal.

[...]

(4) Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 145, 145¹ și 146 din Codul fiscal.

(5) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în România, o persoană impozabilă nestabilă în România trebuie să efectueze operațiuni care dau dreptul de deducere în statul membru în care este stabilită. În cazul în care o persoană impozabilă nestabilă în România efectuează, în statul membru în care este stabilită, atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere în respectivul stat membru, România va rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă conform alin. (3) care corespunde operațiunilor cu drept de deducere. Dreptul de rambursare a taxei se determină conform alin. (4), respectiv în aceleași condiții ca și cele aplicabile pentru operațiuni care sunt realizate în România.

[...]

(8) În afară de informațiile menționate la alin. (7), cererea de rambursare mai conține, pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informații:

a) numele și adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;

b) cu excepția importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA al furnizorului sau prestatorului;

c) cu excepția importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166 - alfa 2, respectiv codul RO;

d) data și numărul facturii sau documentului de import;

e) baza impozabilă și cuantumul TVA, exprimate în lei;

f) cuantumul TVA deductibil, calculat în conformitate cu alin. (3), (4) și (5), exprimat în lei;

g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (5) și exprimată ca procent;

h) natura bunurilor și a serviciilor achiziționate, descrisă conform codurilor de la alin.

(9).

(13) Solicitantul trebuie să furnizeze informațiile din cererea de rambursare și eventualele informații suplimentare solicitate de organul fiscal competent din România în limba română.

[...]

(15) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziții de bunuri sau servicii care au fost facturate în perioada de rambursare;

b) importuri de bunuri efectuate în perioada de rambursare.

(16) Pe lângă operațiunile menționate la alin. (15), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente și care privesc operațiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(17) Cererea de rambursare este trimisă statului membru în care este stabilit solicitantul, cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Prin excepție, pentru cererile care se referă la rambursări aferente anului 2009, termenul-limită de transmitere este 31 martie 2011. Se consideră că cererea a fost depusă numai în cazul în care solicitantul a furnizat toate informațiile/documentele cerute conform alin. (7) - (10) și (12). Statul membru în care este stabilit solicitantul îi trimite acestuia, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii și transmite pe cale electronică organului fiscal competent din România cererea de rambursare completată conform alin. (7) - (9) și informațiile/documentele prevăzute la alin. (10) - (12).

[...]

(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, **poate cere, pe cale electronică, informații suplimentare, inclusiv copii de pe documentele prevăzute la alin. (11),** de la solicitant sau de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, după caz, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. **Dacă este necesar, se pot solicita alte informații suplimentare. Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original ori în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acuratețea unei anumite cereri.** În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică.

(23) Informațiile solicitate în temeiul alin. (22) trebuie furnizate în termen de o lună de la data la care solicitarea de informații suplimentare este primită de cel căruiia îi este adresată.

[...]

(33) Prevederile alin. (1) - (32) se aplică cererilor de rambursare depuse după 31 decembrie 2009. Cererile de rambursare depuse înainte de 1 ianuarie 2010 se soluționează potrivit prevederilor legale în vigoare la data depunerii lor.

(34) Prevederile alin. (1)–(33) transpun prevederile Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 44 din 20 februarie 2008, și ale Directivei 2010/66/UE a Consiliului din 14 octombrie 2010 de modificare a Directivei Consiliului 2008/9/CE de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 275 din 20 octombrie 2010.”

De asemenea, conform art. 5 și art. 6 din Directiva a 9-a/CE din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE:

"Art. 5. [...] Fara a aduce atingere articolului 6, în înțelesul prezentei directive, dreptul la o rambursare a taxei aferente intrarilor este determinat în temeiul Directivei 2006/112/CE, astfel cum se aplica în statul membru de rambursare.

Art. 6. Pentru a fi eligibila pentru rambursare în statul membru de rambursare, o persoana impozabila nestabilita în statul membru de rambursare trebuie sa efectueze operatiuni care dau dreptul de deducere în statul membru în care este stabilita."

Din normele legale sus-citate rezulta ca, in cadrul sistemului comun de T.V.A., legiuitorul comunitar a stabilit o procedura specifica prin care **persoanele impozabile stabilite intr-un stat membru pot solicita rambursarea T.V.A.** pentru livrarile de bunurile, prestarile de servicii sau importul de bunuri efectuate in beneficiul lor pe teritoriul unui alt stat membru, **solicitare supusa unor conditii specifice acestui tip de rambursare**, si anume: persoanele in cauza sa nu fie inregistrate sau sa nu aiba obligatia inregistrarii in scopuri de T.V.A. in statul caruia i se solicita rambursarea, sa nu efectueze livrari de bunuri sau prestari de servicii in perioada pentru care solicita rambursarea, pentru care locul livrarii sau prestarii este in statul membru caruia i se solicita rambursarea, **sa depuna cererea de rambursare si sa indeplineasca anumite formalitati specifice** (depunerea cererii pe un format cu un anumit continut, la care **sa anexeze toate documentele aferente**, anexarea facturilor corect intocmite in baza carora se solicita rambursarea T.V.A., etc.).

Totodata, se retine ca **potrivit pct. 49 alin. (2) lit. a) din Normele metodologice, care transpune fidel art. 4 lit. a din Directiva 2008/9/CE nu se ramburseaza "taxa pe valoarea adaugata care, conform Codului fiscal, a fost facturata incorect".** In acest sens, jurisprudenta comunitara in materie recunoaste ca **taxa facturata din greseala beneficiarului nu poate face obiectul restituirii in temeiul Directivei 2008/9/CE (fosta Directiva a 8-a) , iar persoana careia i-au fost prestate serviciile poate exercita o actiune de drept civil in restituirea platii nedatorate impotriva furnizorului (a se vedea hotararea Curtii Europene de Justitie in cazul C-35/05 Reemtsma).**

Rezulta, asadar, ca nu poate fi rambursata persoanelor impozabile stabilite in Comunitate taxa pe valoarea adaugata ce a fost facturata incorect, fie ca urmare a faptului ca operatiunile nu sunt impozabile in Romania, fie ca urmare a faptului ca operatiunile sunt scutite de T.V.A.

Astfel, in raport de motivul precizat in decizia de rambursare pentru respingerea cererii si de motivatia persoanei contestatare nerezidenta, devin incidente si prevederile art. 126, art. 128, art. 129 si art. 133 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si pct. 13 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal aprobate prin HG nr. 44/2004:

Codul fiscal:

„Art. 126. – (1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).

[...]

Art. 128 - (1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

Art. 129. – (1) Se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, așa cum este definită la art. 128

Art. 133. – (2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana își are sediul activității sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix al persoanei care primește serviciile. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primește aceste servicii își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

Norme metodologice:

“13. (1) Pentru stabilirea locului prestării serviciilor potrivit prevederilor art. 133 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, se are în vedere noțiunea de persoană impozabilă, astfel cum este aceasta definită din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. Identificarea altor elemente, cum ar fi faptul că persoana impozabilă realizează operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau că aceasta aplică regimul special de scutire pentru întreprinderi mici, nu influențează modul în care regulile care guvernează locul prestării se aplică atunci când persoana impozabilă prestează sau primește servicii. **Regulile prevăzute la art. 133 alin. (2) sau (3) din Codul fiscal se aplică numai în situația în care serviciile nu se pot încadra în niciuna dintre excepțiile prevăzute la art. 133 alin. (4), (5), (7) și (8) din Codul fiscal. Dacă serviciile pot fi încadrate în una dintre excepțiile prevăzute la art. 133 alin. (4), (5), (7) și (8), întotdeauna excepția prevalează, nemaifiind aplicabile regulile generale stabilite la art. 133 alin. (2) și (3).**

[...]

(14) În aplicarea prevederilor art. 133 alin. (2), alin. (5) lit. d) și alin. (7) lit. a) din Codul fiscal, lucrările efectuate asupra bunurilor mobile corporale cuprind toate operațiunile umane și mecanice efectuate asupra unui bun mobil corporal, altele decât cele de natură intelectuală sau științifică, respectiv servicii ce constau, printre altele, în procesarea, prelucrarea, repararea bunurilor mobile corporale. Evaluarea bunurilor mobile corporale reprezintă examinarea unor bunuri mobile corporale în scopul stabilirii valorii acestora. Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrări ori evaluări, sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate și nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. În situația în care pe teritoriul României se efectuează lucrări și evaluări ale bunurilor mobile corporale de origine comunitară, persoana care primește bunurile în vederea realizării lucrărilor trebuie să înscrie bunurile în registrul bunurilor primite prevăzut la pct. 79. Beneficiarul persoană impozabilă stabilit în România, care trimite bunuri mobile corporale pentru a fi efectuate lucrări sau evaluări într-un alt stat membru, va ține evidența bunurilor cu ajutorul registrului nontransferurilor prevăzut la pct. 79. Pentru determinarea locului prestării acestor servicii se vor aplica, în funcție de statutul beneficiarului, prevederile art. 133 alin. (2), alin. (5) lit. d) sau alin. (7) lit. a) din Codul fiscal.”

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca societatile din Romania au facturat catre persoana nerezidenta X din Germania urmatoarele:

- societatea X S.R.L. a facturat: „X, X, mon manopera X si X (move it) kg”;
- societatea X S.R.L. a facturat: „valoarea totala manopera si valoarea totala piese”.

In speta, persoana nerezidenta X a achizitionat de la X S.R.L. si de la X S.R.L. atat piese de schimb cat si prestari servicii de reparatii, de inlocuire a pieselor (manopera), de

unde rezulta ca este vorba de o operatiune unica indivizibila intrucat beneficiarul (persoana nerezidenta contestatara) nu urmareste simpla achizitie a pieselor de schimb, ci si inlocuirea acestora. Din acest punct de vedere, singura motivatie a contestatarului in sensul rambursarii taxei pe valoarea adaugata aferenta pieselor montate nu este intemeiata, organul fiscal emitent procedand corect la tratarea impreuna a achizitiei de piese si a serviciilor de manopara.

Astfel, in primul rand, atunci cand o operatiune este formata din mai multe elemente, potrivit jurisprudentei comunitare amintite trebuie luate in considerare toate imprejurarile in care se desfasoara operatiunea respectiva, cu scopul de a determina daca ne gasim in prezenta a doua sau mai multe operatiuni distincte sau a uneia unice, Curtea considerand ca suntem in prezenta unei **operatiuni (prestatii) unice atunci cand doua sau mai multe elemente furnizate clientului sunt atat de strans legate intre ele incat formeaza, in mod obiectiv, o singura prestatie economica indivizibila, a carei descompunere ar avea caracter artificial** si ar altera functionalitatea sistemului de TVA (a se vedea C-111/05 pct. 21 si 23, C-88/09 pct. 18 si 20, cazurile reunite C-497/09, C-499/09, C-501/09 si C-502/09 pct. 52 si 53). De asemenea, potrivit jurisprudentei Curtii, faptul ca este facturat un pret unic sau preturi distincte nu are importanta decisiva in considerarea a doua sau mai multe operatiuni independente sau, dimpotriva, a unei operatiuni unice (cazul C-276/09 Everything Everywhere pct. 29 si cazurile reunite C-497/09, C-499/09, C-501/09 si C-502/09 pct. 57).

In al doilea rand, tot jurisprudenta a stabilit ca, pentru a determina daca o operatiune unica complexa trebuie considerata livrare de bunuri sau prestare de servicii, **trebuie sa fie identificate elementele predominante ale acesteia, pornind de la faptul ca o prestatie trebuie sa fie considerata ca fiind accesorie unei prestatii principale atunci cand nu constituie pentru clientela un scop in sine, ci mijlocul de a beneficia in cele mai bune conditii de serviciul principal al prestatorului** (a se vedea C-111/05 pct. 27 si 28, C-88/09 pct. 24).

In speta, este indiscutabil faptul ca **prestarea serviciilor de reparatii (manopara) reprezinta operatiunea principala, iar achizitionarea pieselor reprezinta operatiunea accesorie tocmai prin prisma scopului** pentru care persoana nerezidenta X **a achizitionat/contractat** de la societatile locale **prestarea serviciilor de reparatii**. Totodata, contestatarul **nu a prezentat nicio dovada din care sa rezulte ca achizitionarea pieselor reprezinta scopul in sine al activitatilor sale economice** si ca prestarea serviciilor (manoperei) are doar caracter accesoriu.

Avand in vedere cele mai sus prezentate, rezulta ca in mod corect organul fiscal a respins partial la rambursare T.V.A. solicitata prin cererea nr. X/07.10.2014, inscrisa la pozitile nr.1 si nr.2 din cererea de rambursare, cata vreme locul prestarii serviciilor catre persoana nerezidenta X din Germania este, potrivit prevederilor art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, in Germania, iar conform pct. 49 alin. (2) lit. a) din HG nr. 44/2004, care transpune fidel art. 4 lit. a din Directiva 2008/9/CE nu se ramburseaza "taxa pe valoarea adaugata care, conform Codului fiscal, a fost facturata incorect".

Tinand cont de cele mai sus aratate, urmeaza a se dispune respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de X, cu privire la T.V.A. in suma de X lei respinsa la rambursare prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. X/22.06.2015.

Pentru considerentele aratate si in temeiul art. 126, art.128, art.129, art. 133 si art. 147² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 13 si pct. 49 din Normele metodologice de aplicare aprobate prin HG nr. 44/2004,

jurisprudenta CEJ, art. 213 alin.1, art. 216 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se:

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de persoana nerezidenta **X** impotriva Deciziei de rambursare a T.V.A. pentru persoanele impozabile nestabilite in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene nr. X/22.06.2015, prin care Administratia Fiscala pentru Contribuabili Nerezidenti a respins la rambursare T.V.A. in suma de **X lei**.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.